

Politika ekmek kavgasıdır.

Sömürücüye

Y U M R U K

Onbeş Günlük Siyasi Gazete

Ben sapana koşsamda
Kızlarımla, karımı
Buğdayımı eller yer
Bana kalır samanı

Siyasi partilerin gerçek durumu ve emekçi halkımızın iktidara gelmesi

Siyasi partiler iktidara giden yollardır.

Peki, kurulu partiler kimleri temsil ederler? yani kimlerin hesabına iktidara geçerler?

Kesin olarak diyebiliriz ki, T.İ.P. (Türkiye İşçi Partisinden) gayri bütün partiler (C.H.P.) (A.P.) (M.P.) ile Güven Partisi ve diğer küçükler aslında hep aynı partilerdir. Bunların isimleri farklıdır sadece...

Ve bu sözü geçen partiler egemen sınıfların sermayeci gurupların yani zengin partilerinden birini beğendiği için ona çalışıp oy vermekle karşı partiyi yendiğini sanmaktadır. Oysaki. T.İ.P. (Türkiye ve İşçi Partisinden) gayri hangisi kazanırsa kazansın Can ve gönülden partilerine çalışan köylülerle işçiler için bir şey değişmez. Çünkü oy verdikleri partiler kendi partileri değildir.

İşte bunun içindir ki, işçilerle köylüler daima sıkıntı çekmekte, horlanıp ezilmekte, üvey evlat muamelesi görmektedirler.

Zenginler ise, zevkü sefa içinde yaşamakta, hükümetlerden itibar görmektedirler. Çünkü zenginlerin partisi iktidardadır...

Türkiye İşçi Partisine gelince: Gerçekten köylü ve işçiler gerçekten iktidara gelmiş olacaklar. Ve zenginler iktidardan düşmüş olacak. İşte o zaman işçi köylü ve tüm emekçi halkımız ezilip horlamaktan kurtulacak ucuzluk başlayacak, yevmiyeler artacak ve de işçilerle köylüler gerçekten itibar sahibi olacak. Çünkü, İktidarda kendi öz partileri olan İŞÇİ PARTİSİ vardır..

İyi günler yakındır. İşçiler, köylüler kendi partiniz ve öz be öz sizlerin malı olan (T.İ.P.) Türkiye İşçi Partisi etrafında toplanın ve kendi iktidarını bizzat kurun.

işçi ikramiyeleri zamanında ve tam olarak ödenmelidir

Önümüzde Ramazan bayramı var. Bu mutlu günde herkes çoluk çocuğu ile iyi günler geçirmesini ister. İster amma gel görki bu kahrolasıca bozuk düzende neş'e ile bayramı yapabilmek sadece Kapitalist denen zengin sınıfın tekeli altındadır.

Onlar açlığı düşünmez, borç düşünmez, sıkıntı nedir bilmez. Karnı tok sırtı pek; cebi sıcaktır. Ya biz işçi ve köylülerin. Bütün umudumuz şu ikramiyede. Gerçi bunun işçileri refaha ulaştıracağı düşünülemesede belki biraz nefes aldırabilir.

İşçi kardeşlerimizin içerde alacak olduğu ikramiyelerin nev'ini şöylece hulasa edebiliriz.

1— İkramiyelerin son taksidi
2— Kesintilerden kalan miktarlar
3— 1668 yılı ikramiyelerin ilk taksidi.

Görülüyorki işçi üç fasıldan ikramiyelerinin tamamını zamanında almalıdır.

Bazı madrabazlar 1968 yılı ikramiyelerinin verilmesini mümkün görmüyorlarmış.

Biz o kanaatteyizki bu memlekette kanunlar hükümransa işçi 1968 yılı ikramiyelerinide alacaktır. Mademki bir kanun ve bu kanune göre hazırlanmış yönetmenlik var o yönetmenliğe göre bu ikramiye verilir. İkramiyeler Ramazan bayramından, Kurban bayramından, Cumhuriyet bayramından ve Yılbaşından önce verileceği kanun ve yönetmenlik icabıdır. Amma bayram ayın ayın birine isabet edecekmiş o işçiyi ilgilendirmez. Mademki bu bayram 1968 yılı içine düşmüştür ikramiyeyi işçi hak etmiştir.

Bunu vermek istemeyenlere diyeceğimiz tek söz vardır. İşçi düşmanlığından vaz geçiniz. İşçinin hakkını zamanında tam olarak veriniz.

FİSKE

Halkevi, herkese salonunu kiraya verdiği halde, yalnız T.İ.P. ne vermedi, Neden ola....

— Neden olacak. T.İ.P. nin sesi acıtıyor galiba.

ADRESÇİ

Duyun ulan, iyi duyun
Yaptığınız eski oyun
Müdür baskısına boyun
Eğenin de anasını....
Şöyle gerine gerine
Söverek alın terine
İşçiyi ahmak yerine
Koyanın da anasını....

Türkiye işçi Partisi Zonguldak il kongresi 7-Ocak-1968 Pazar günü yapılacaktır

Zonguldak Maden işçisinin ve emekçi halkımızın kendi partisi olan TİP. in bu kongresinde Ankaradan Millet vekilleri ve parti yöneticileri katılacaklardır

Haber aldığımıza göre Türkiye İşçi Partisi Zonguldak İl Yönetim kurulu 3. dönem normal kongresini 7- Ocak- 1968 pazar günü yapılması için karar almış ve yoğun çalışma devresine girmiştir. Bu kongrede Ankaradan partili Millet Vekilleride iştirak edeceklerdir. Adalet partisinin işçinin ve halkın yararına hiç bir çalışma yapmadığını açık ve seçik bir şekilde bu kongrede halkımıza anlatılacaktır. Bilhassa yeni iş kanunu ile işçinin nasıl köle durumuna düşürülmek istendiğini bizzat işçi Millet Vekillerin izah edeceklerdir.

..... Evet Müdür bey!

Çeşitli menfaat partilerinden sonra, AP. iktidarını, sırf iktidarda olduğu için destekleyen, esasında menfaatinden başka birşey düşünmeyen sizin gibi tipler elbette az değildir. Zaten başka türlü olmanız eşyanın tabiatına aykırıdır.

Duydukki, son günlerde bazı arkadaşlarımızın, adreslerini ve sosyal durumlarını etüt etmekte meşgulsünüz. Aklınız sıra göz dağı vermek ve havzamız işçisinin uyanışını engellemek istiyor veya isteyenlere hizmet ediyorsunuz,

Elbetteki, zâtı âlinizi o makama getiren bu sömürü düzeni sahiplerine hizmet etmek asli görevinizdir. Yalnız size ve de sizin gibi kraldan daha çok kralcı geçinenlere şu hususu hatırlatmak isteriz.

Biz emekçi halkımızın kurtuluşu için kelle koymuş vatanseverleriz. Vız gelir bize sizin ve de efendilerinizin oyunları. Yalnız iyice belleyin ki, bir gün vatan hainlerinin ve emekçi halkımızın uyanışının karşısına çıkmak isteyenlerin adreslerini tetkik etmeye başlarsak, mezarda bile olsa adamı bulur, toprağına tükürürüz. Duymuş olasınız.

S. YUMRUK

Demokrasi nedir?

Yazan: Yavuz Ünal

İlkokul sıralarından tutunda; seçim meydanlarına kadar hep bize belletmişlerdir, «Demokrasi hal idaresidir» diye. Gerçekten de demokrasi halkın kendisini idaresidir.

Fakat halkın, tek, tek, fikrini alıp meseleleri görüşmek ve karara bağlamak imkansızdır. Bunun için milleti meydana getiren çeşitli sınıflar (Patronlar, tüccarlar, işçiler, köylüler, Yani çalışanlar ve çalıştıranlar) kendi sınıflarının menfaatlerini savunabilmek için siyasi partiler kurarlar. Bu surette kendi sınıfsal ağırlıklarını devlet yönetimine koyarak iktidarı almaya uğraşırlar.

İşte dünyamızda ki her çeşit mücadele, en büyüğünden en küçüğüne kadar, bu iki ana sınıfın menfaat çatışmasından doğmaktadır. Birinci guruptan olanlara, yani çalıştıranlar sermayedarlar denir. Sermayedarların yurt çapında iş görenlerine kapitalist, Milletler arası iş gören büyük kapitalistlerede emperyalist denir.

Çalışarak hayatını kazanan insanlarada emekçi diyoruz. Bu sınıfın en belli başlı iki tabakasını işçi ve köylüler meydana getirirler.

Bu duruma göre siyasi mücadele işte bu iki sınıf yani işçiler ve köylülerle para babaları arasındaki menfaat mücadelesidir.

Türkiye'de çalışan sınıfların, yani işçi ve köylülerin toplamı 30 milyonu aşkındır. Çalıştıran ların sayısı ise, iki milyona varan bir patron sınıfını teşkil ederler.

İşte bugüne kadar, emekçi halkımızın asırlardır devam eden mutsuzluğunun bitmemesi bu yüzdedir. Yani emekçi sınıfın kendi partisinin mecliste olmaması dolayısıyle, onun yerine patron partilerinin meclisi doldurmasıdır.

Bu yüzden varlıklı sınıf her geçen gün hayatından daha çok memnun, emekçi sınıfsa gittikçe daha mutsuzdur.

Mademki demokrasi halkın kendi kendisine idaresidir. O halde herkes kendi partisini bulmalı ve o partinin saflarında toplanarak, devlet yönetimine ağırlığını koymalıdır.

Meclis sıralarını dolduran altı partiden beşi yani; halk partisi, adalet partisi, C.K.M.P., Millet partisi, hep zengin sınıfın partisidir.

Ve meclis çalışmaları ile devamlı surette varlıklı sınıfı müdafaa ederler. Çünkü o sınıfın partisidirler. Ve de bu yüzden her biri gerek tek başlarına ve gerekse ortaklaşa iktidara geldikleri halde, emekçi halkımızın hiç bir derdine çözüm getirememişlerdir.

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ ise gerçekten halkın partisidir. Bunun böyle olduğunu öteki patron partilerinin hep beraber partimize karşı çıkmalarından kolayca anlayabiliriz.

Çünkü İşçi Partisi iktidara geldiğinde avanta dan zengin olma yolu kalkacak ve zenginlikler emekçi halkımızın mutluluğuna dönüşecektir. İşte varlıklı sınıflar bunun için partimize kızarlar ve onun iktidara gelmesini istemezler.

Şimdi iyice biliyoruz ki, siyasi partiler, aslında çalışan ve çalıştıran olmak üzere iki ana sınıfın partisidirler. Ve bu iki ana sınıfın menfaatine hizmet ederler.

Türkiye İşçi partisi çalışan sınıfların partisidir ve işçilerle köylülerin, bizzat kurup kendi sınıfsal menfaatlerini savundukları biricik partimizdir. Diğerlerinin hepsi patron partisidir. Ve patronların yararına çalışır.

Mademki, oy çoğunluğu emekçi sınıftadır. O halde iktidar emekçi sınıfın olacaktır. Yani TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ iktidarında bizzat işçilerle köylüler iktidara gelmiş olacaklar ve kendi işlerini bizzat kendileri göreceklerdir.

Bartından sesler:

Patrona göre Sosyalizm

İlçemizde birkaç tane kiremit — tuğla fabrikası vardır. Bunlardan birisi oldukca büyüktür ve yaz kış devamlı çalışır. 130 civarında işçisi vardır. İki yıl önce işçilerin hemen hemen tamamı sendikalı idi. Geçen yıldan bugüne sendikalı sayısı 6-7 kişiye indi. Bunlarında sendikadan ayrılması veya işten atılması yakındır.

İşveren işçileri sendikadan ayırmak için, kimine çıkar sağlayarak, kimine baskı yaparak çeşitli kandırma ve baskı yolları kullanmıştır.

Bu iş veren son yıllarda sosyalizmin-tabii o komünizmden- geliştiğini, bu tehlikeli gidişin durdurulması gerektiğini savunur.

İş veren için işçilerin, kanunların kendilerine sağladığı hakları işverenden istemeleri, bu hakları almak için teşkilatlanmaları tehlikeli sosyalist akımın onlar için bu komünistlik oluyor. Geliştiğini gösteren somut belgelerdir.

HALK

Halkın azını aldatırsın
Her zaman
Halkın çoğunu aldatırsın
Zaman zaman
Ama halkın tümünü
Hiç bir zaman
Hiç bir zaman

Cahit Irgat

GER—ÇEK:

Kim çalışıyor ve kimler zengin oluyor

HÜSAMETTİN GÜVEN

Zonguldakta maden kömürünün bulunuşundan buyana deden, baban ve sen yer altında en ağır şartlarla kazma sallarsın. çok defa hayatını bile kaybedersin veya sakat kalırsın. Tıbkı babaların gibi. Ama sen gene aç ve çıplaksın. İnsana yaraşır bir yaşama düzeyine ulaşamazsın. Sen işçi olarak 5 senelik 15 senelik işçi değilsinki. Yüzlerce senelik işçisin. Çünkü aynı işi dedelerden devralarak sürdürüyorsun. Hani servetin, hani malın mülkün, ne oldu, kim çaldı? İşte bunu düşünmek lazım. Şehre elbetteki inersin ve koca koca apartmanlar, mağazalar, daha neler görürsün. Bunların hiç biri senin değilki. Mademki sen çalışıyorsun bunların arasında senin de olanlar olmalı değilmiydi. Sen çalışmadığını veya Zonguldakta maden olmadığını farzet. Bu binalar bu mağazalar olacakmıydı. Elbetteki olmayacaktı. Yani zenginler burada bunları yaparlaymıydı. Hangisi başka yerden milyonlar getirip bunları yaptı hiç biri. Şu halde bütün bunlar senin kazmanın ucundan çıktı. Sen çalıştın onlar seni sömürdüler. Senin ürettiğin değerlere el koydular. Nasılmı? Seni çok ucuza çalıştırdılar senin ürettiklerinide sana o kadar pahalı sattılarki sen zayıf, sen fakir kaldın. Buna rağmen ölmemek için genede çalıştın. Kapitalist denen bu zengin sınıf zaten sana ölmiyecek kadar bir yövmiye verecektir. Vermezse yarın işini yapacak insan bulamaz.

Zenginlik, insanca yaşama özlemi içinde sen oyalanıp durursun. Onlarda sana boyuna umut verirler. Açık konuşuyoruz. Zenginlik haksa bu senin hakkın olmalıydı. Çünkü sen çalışıyorsun Dünyanın her nimeti çalışanın hakkıdır. Bu hakkı iktisap etmek için çaba sarfetmelisin. Bu çaba sınıf bilincine ulaşıp senin partin olan Türkiye İşçi Partisi etrafında toplanmanla mümkündür. Bu hakkı senden kimse alamaz. Oy senin bilek senin, yürek senin. Partine gir, sen söz sahibi ol ve meclise sen git. Öyle değilmi bu? Şu halde oyun bütünü senindir.

Onlar seni korkutmak isteyecekler. İşçi Partisi şöyledir, böyledir. İnanmayacaksın o soygunculara diyeceksinki mademki böyle diyorsunuz Hani güzel bir evim, hani yüksek tahsilde çocuğum, hani param ve pulum bende bir şey yok, sizde ise milyonlar. Sizmi çalıştınızda zengin oldunuz. O zaman seyredin Kapitalist denen zengin sınıfın ve onların uşaklarının telaşlarını.

Bu mu Sosyal Adàlet???

İşçi Kardeşlerim, İnsan Hakları Evrensel Beyannamesini imzalayan Devletlerin arasında Türkiyemizin de bulunduğunu ve bu imzalayışın yıl dönümünün kutlanmasını rad yolarımızdan dinliyoruz.

Bakalım bugünkü hükümetimiz bize ne insan hakkı tanıyor. Durumumuza ve çalıştığımız iş yerine bir göz atalım.

İşçi kardeşim, senin yevmiyen 15 lira olduğu halde Sosyal Haklarla sana ve bütün Türkiyede yaptıkları yayınlarla 43 lira yevmiye aldığını söylüyorlar. Bakalım hangi sosyal haklar sana tanınıyor. Milletin gözünü boyamak için, biz işçilere kolay geçim sağlamak için Ekonomalar yaptık derler ve Ekonomalar çarşıdan daha pahalı işçiye mal satar. BU MU SOSYAL HAK?

İşçi kardeşim hükümete gelen misafirleri EKİ nin misafirhanesinde misafir yaparlar, viskiler, şampanyalar içilir alemler yapılır masrafı işçiye yüklenir. İşletme zarar ediyor. Zarar işçinin-Kâr patronun. BU MU SOSYAL HAK???

Sen bir oda kirayla tutamıyacak haldeyken senin patronun, EKİ nin Umum Müdürü sana Ada pazarında Karasuda dinlenme evleri yapacağız orada ailenizle gidip dinleneceksiniz deyip seninle alay ederler. BU MU SOSYAL HAK???

Sen bu 15 lirayla bir oda bir mutfakdan başka yere oturmıyacağını bilen patronlar sana 5-10 nüfus olduğun halde az kömür kendileri konforlu evlerde hatta kaloriferli evlerde oturdukları halde senden çok kömür alırlar. Küçük eve az kömür, büyük apartmana büyük eve çok kömür. BU MU SOSYAL ADALET???

İşçi kardeşim sen tekaüde ayrıldığında sen işçi evinde oturmuyordun. Senin evden sosyal hakkın yoktur. Seni az maaşla tekaüde ayırırlar. Seni şimdiye kadar aç ve evsiz bıraktıkları yetmemiş gibi, sonunda da sana bu son hileyi oynarlar. BU MU SOSYAL ADALET???

İşçi kardeşim sen işletmeden ev talebinde bulunduğun zaman biz herkese ev vermeyiz, evler sosyal hak değildir derler. Fakat dileklerine bunu sosyal hak sayarlar. Evlerde oturanlara sosyal hak sayılır ve tekaüt olduğu zaman ev kirası maaşına zamlı olarak verilir. Sana verilmez. BU MU SOSYAL ADALET?

İşçi kardeşim memurların çocukları nerede olursa olsun çocuk paralarını alırlar da senin köyündeki çocuğunun parasını sana vermezler. BU MU SOSYAL ADALET???

İşçi kardeşim memurlara verilen 45 gün izin haklarını istedikleri zaman istedikleri kadarını kullanırlar, sana 12 gün, 18 gün, 24 gün izin verirler ve istedikleri zaman çıkarlar. Onlara 45 gün sana 12 gün. BU DA SOSYAL ADALET???

İşçi kardeşim, bu ve bunlara benzer haksızlık ve adaletsizlikten kurtulmak mı istiyorsun? Şu halde senin partin olan Türkiye İşçi Partisi saflarında toplan. Toplan ki senin hakkını el, değil, bizzat kendin tayin et.

Muhittin Kurt

BİZ Kİ

Biz ki toprağın kölesi
Biz ki yerin altında
Kara kömürle haşir neşir
Verem olan biz
Sakat kalan biz
Can veren biz

Biz ki bu vatanın
Sırtlarına budak budak kol vermiş
Her barajda, yolda caddede
Her ne varsa elimiz değmiş
Biz ki bu vatan için
Kan vermiş, can vermiş

Biz ki fabrika bacalarında
Alın terimizdir çıkan
Biz ki çarklar arasında
Kolu kopan bacağı kopan

Biz ki basamağı tefecinin
Boğaz tokluğuna kelle sallayan
Bizim diyecek neyimiz var ki
Biziz çıplak doğan
Çıplak yaşayan

Biz ki yüzyıllar boyunca
Köle, esir, uşak olan
Her seçim arifesinde
Bir yığın uyutulan

Yeter artık uyuduğumuz bu uyku
Kendi hakkımızı kendimiz aramalıyız
Bizden olmayanları seçmeyelim
Meclise biz varmalıyız

Halk Türküsü

Ben halkım
Yalanda yokum
Yarı aç, yarı tokum
Sağır taş, kapıları bekler
İşsiz
Güçülü ellerime bakın
Ben halkım
Yarı çıplakım
Yalanda yokum
Bin yıllık yurdumda öksüz
Yalınayak
Okulsuz çocuklarım
Ben halkım
Sevmiyorsanız korkun

Celal Vardar

Parti haberleri

Türkiye İşçi Partisi Zonguldak İl kongresi 7 Ocak 1968 pazar günü yapılacaktır.

Geçen hafta içinde Türkiye İşçi Partisi Aydın İl kongresi yapılmıştır. Ege emekçilerinin yegâne partisi olan İşçi Partisine olan bağlılıklarını bir kere daha göstermişlerdir. Mahalli konuşmacılar tütün, üzüm ve incir üreticilerinin nasıl sömürüldüklerini en ince noktalarına kadar anlatmışlar bundan kurtulmak için tek çıkar yolun Türkiye İşçi Partisi saflarında toplanılmasının gereğini anlatmışlardır. Zonguldak teşkilatı olarak Aydınlı emekçi kardeşlerimizi selamlamaktan kıvanç duyarız.

Türkiye İşçi Partisi Genel Merkezi Ankarada TİP Haberleri isimli bir broşür yayınlamaktadır. Yıllık abone bedeli 15 lira olan TİP Haberleri dışarda satılmayıp yalnız abonelerine gönderilmektedir. Memleket sorunlarının tek tek eleştirileri yapılan ve çözüm yolları gösterilen bu broşürlerin isteme adresi şudur:

TİP Haberleri
Mithatpaşa Caddesi 63/1
Yenişehir—Ankara

Mücadele ve işçi sınıfı

Tarih içinde İŞÇİ SINIFININ mücadelesi, ekonomik, politik ve ideolojik olmak üzere çeşitli şekilde görülür.

Ücretlerin arttırılması, işgünü süresinin azatılması, v.b. hayat ve çalışma şartlarının ıslahı işçilerin EKONOMİK mücadelesinin konusudur. İşçi ekonomik menfaatlerini korumak için sendikalar, yardımlaşma sandıkları ve buna benzer teşkilatlar kurarlar. İşçi sınıfının menfaati, okumuş bir adam veya bir parti tarafından uydurulmuş menfaat değil, VARLIK olarak mevcut olan menfaattir. Bu menfaati doğuran şey de KAPİTALİST cemiyetin, İşçi sınıfını sömürülmeğe, ezilmeye, ağır hayat şartlarına mahküm eden EKOMOMİK ilişkileridir,

İşçilerin, tüm EMEKÇİLERİN durumlarını iyileştirmek, ezilmişlikten kurtuluşlarını gerçekleştirmek için hepberaber KAPİTALİSTLERE karşı mücadele etmekten başka çare olmadığını anlamaları demek, işçilerin SINIF ŞUURUNA ermeleridir.

İşçiler, Ekonomik isteklerini, iş günü süresinin azaltılması, ücretin arttırılması, hayat ve çalışma şartlarının ıslahı v.b. elde etmek için POLİTİK mücadelenin şart olduğunu görürler. Bunun için, işçilerin sınıf mücadelesinin büyük şekli POLİTİK MÜCADELEDİR.

Kapitalistler, (patronlar) grevlerin önlenmesinde ve kösteklenmesinde sendikaların, buna benzer işçi teşekküllerin faaliyetlerine engeller koyan kendi hükümetlerine sırtlarını vermişlerdir. (Daha ziyade sendikalar satın alınıp, işçiden kopmasını sağlarlar.)

Görüldüğü gibi, bizzat hayatın kendisi işçiyi Kapitalistlere ve onların menfaatlerini koruyanlara karşı POLİTİK mücadeleye iter. Politik mücadelenin yürütülmesinde ancak işçi sınıfının, bir şuur olarak kendi şuuruna varması, menfaatlerini iyice anlayıp partisinin (TÜRKİYE İŞÇİ PASTISI) çatısı altında birleşmesi ile mümkündür.

Geçmişte bir sosyalistin mahkemedeki müdafaası

Önce şunu belirteyim ki, ben kendimi savunmak istemiyorum. Yalnızca savcının, halkı bir sınıfa karşı kışkırtmak saydığı yazıyı neden yazdığımı açıklamak istiyorum. Eğer biz, toprağın yoksul insanları, açlık ve yoksulluğumuzun etkisi altında pek hoşa gitmeyecek yazı yazarsak savcı hemen devletin güvenliği için endişeye kapılmamalıdır. Ama eğer devlet bu yazı ile tehlikeye düşürülüyorsa, o zaman, bu efendiler, her namuslu insanı isyan ettirecek bir durum yaratmakla tohmetlendirilecek lerdir. Savcı beni suçlu sandalyesine oturtuyor, çünkü isyan ettirici şeyler beni isyan ettirdi. O, gözlerim ve yüreğim olduğu için beni suçluyor. Savcı işçiler bu hakları elde edecek kadar olgunsalar onları elde edeceklerdir diyor. Ama garip değilmi, işçilerin vatandaş haklarına sahip olacak olgunluğa henüz erişmemiş saydıkları bir anda, aynı işçi sınıfının en az olgunlaşmış bölümünün bir üyesi, bir üyesi, bir toprak amelesi, suçlu sandalyesine oturtuluyor.

Ama insanları kalpsizce bir birine düşman etmek isteyen bu tehlikeli halka bir bakalım. Savcı baharda benimle birlikte gelsin, 10 lira yevmiye için günde 16 saat çapa çabalasın, bir parça kuru ekmek ve kokmuş yemek yesin ve tarlalarda kendisi için kazdığı bir çukurda altı saatlik bir uykuyla yetinmesin isterdim. Ya daha sonra yazın, güze, tasa mısırların toplandığı zamana kadar, aynı besinle günde 12-16 saat çarpışması gerekirdi. Eğer bütün bunlara bir yol deneyipte ondan sonra yazımı okusaydı, onu gerçekten pek doğru bulacaktır. Çiftliklerde aile babaları 10 lira için sabahın üçünden akşamın onuna kadar çalışırlar. Evet, sözlerimden şüphe eden herkes benimle gelebilir. Onlara her şey göstereceğim.

Ve zaten, yazım ne diyorki? Beylerimiz için tek kelime (söz) söylemeden öleceğimizimi sanıyorlar? Evet, sayın hakimler, savcının açlıktan ölmek istemiyeceğine eminim. Ve ülkede bunu isteyebilecek hiç kimse yoktur. Ama biz, Devletin ve zenginlerin bize karşı insanca olmıyan davranışları karşısında susamayız. Hiç kimse bunun için onları övmemizi bekleyemez.

Açlık ve yoksulluk beni bir köylü sosyalisti yaptı. Ben sosyalist oldum. Çünkü iktidardakilerin SOSYALİSTLERE nasıl zulmettiklerini gördüm.

Ben, SOSYALİST oldum; çünkü, SOSYALİST ilkelerine bağlı olanların hürriyet, eşitlik, kardeşlik üstüne konuşmakla kalmadıklarını, bu ilkeler uğruna acı çekmeyede hazır olduklarını gördüm.

Hapistende korkmuyorum. O kadar iyi insanların acı çektiği ve hala çekmekte olduğu yere sevinerek gideceğim. Biz SOSYALİSTLERİN dikkatle sakladığımız kutsal bir emanetimiz vardır. Mahpuslarımızın listesi.

Neden bu değerli belgeye bir köylü SOSYALİST olarak benim de adım yazılmasın? Bir hapis mahkûmiyetini, kalemiyle kazanan ilk toprak işçisi olacağım için, hapishaneye girmekten gurur duyacağım için; hapishaneye girmekten gurur duyacağım.

Bu, toprak işçilerinin herkesin söylediği kadar bilinçsiz olmadıklarının en güçlü delili olacaktır.

Not: Kısaltılmıştır.

Türkçeleştirilmiştir.

İşverenlerin mi işçilerin mi sendikası

Maden Havzamızda sendikacılığın (S) harfini bilmeyen işçilerin sayısı korkunç derecededir. Bu korkunçluğun yanında sendikacılığı bildiğini iddia edenlerin sayısı da insanı gülerken ağlatan derecededir.

Maden işçisinin sendikacılık bilgisi olmamasından istifade eden açıkgöz sözde sendikacıların kurdukları sendika sayısı otuza yaklaşmaktadır. Havzamızdaki kırkbin maden işçisi bu sendikaların gelir kaynaklarıdır.

Bir garson, bir maden işçi sendikası kuramaz. Kurarsa, bu sendikaya maden işçisi sendikası, denemez. Bu sendika ya sarı sendikadır, ya da mevcut kanunun maddelerinden istifade ederek işçi aldatlsını çeşitli şekilde yok eden asalaktır. Garson gibi bir memur, bir mühendis veya tekniker, tüccar ve esnaftan biri de maden işçileri sendikası kuramaz.

Ya bir şöför, bir maden başçavuşu, bir maden kâtibi, bir ustabaşı da aynı sendikayı kurabilirmi?

Maden İşçileri Sendikası adı altında maden havzamızda kurulan otuza yakın sendikaların yönetim kurulu başkan ve üyeleri arasında şöförlerin, şeflerin, maden başçavuşların, [illegible] vuşlarının ve ustab[illegible] başkasını göremeyiz. Sendikanın asıl sahibi olan, kazması kazması ve küreği ile çalışan, omuzunda direk çeken işçilerden bir tanesinin yönetim kurulunda görevlendirilmemesinin asıl nedeninin araştırılması kimsenin aklına gelmemiştir.

Kendilerini işçi diye ortaya koyan, bir maden başçavuşu, bir maden çavuşu, bir ustabaşı aslında birer işverenlerdir. Bir işçinin diğer bir işçiye pirim verdiği, bir iş cezasından dolayı yevmiyesini sıfır yaptığı görülmemiştir. Fakat kendilerini işçi diye ortaya atan maden başçavuşları, katipleri veya bir işveren oldukları için bir işçinin işini değiştirebilir, ona pirim veya yevmiye cezası verebilir.

Asıl işçi olan elinde kazması küreği ile yerin derinliklerinde çalışan işçilerin yanında işveren dediğimiz şef baş madenci, maden kâtiplerinin başında bulunan sendikalar birer işveren sendikalarıdır. Bir şöför, bir maden başçavuş, kâtibin ve bir ustasının birer sendikası olduğu halde hiçbir zaman işveren olmayan işçinin maden havzamızda bir tek sendikası kurulmamış ve işçi hüviyetindeki işverenlerin baskısı ile de kurdurulmamıştır.

Yevmiyesi 15 lira olan şöförün maaşının 3000 lira, yevmiyesi 30 lira olan baş madencinin maaşının 2500 lira olmasını sağlayan Maden İşçileri Sendikalarının asıl sahibi olan maden işçisinin yevmiyesinin bugünkü yaşama standartlarına uygun olmasının istenmemesinin nedenlerini işçinin uyandırılmamasında aramak gerekir. Maden işçisi uyandığı gün asalaklar yok olacak ve maden işçisinin karşısına asıl işveren olan E.K.İ. müessesesi çıkacakdır.

FAKİRSEN VAY HÂLİNE

Bizim Memet Köyden kalkıp bir vilayete iş aramağa gitmiş. Hemen İşçi Bulma Kurumuna koşarak iş aradığını söylemiş.

Orada bulunan ve köy ağalarını andıran memur efendi bizim Memede.

— Ne iş yaparsın? diye sormuş

— Ne iş varsa yaparım efendim.

— Tahsilin varmı?

— Orta okuldan mezunum.

— Bizim sana vereceğimiz işi yapamazsın hemşerim. Bizde iş var fakat sana göre değil. Bizde olan iş memurluk. Sen yapamazsın. Seni gören köylü sanıyor.

— Evet efendim köyden yeni geldim.

— İsmin ne senin

— Memet

— Nerelisin?

— Malatyalı'yım.

— Bırak canım şurayı, oradanda bu zamana kadar adammı çıkmış?

Memur beyin bu lafına içerde bulunan diğer memurların kahkahalarla gülmesi eklenmiş. Tabiki insan için bu acı manzarayı düşünmek hakikaten de düşünmek bile acı oluyor ama bizim Memet bu dramı yaşadı bile. Memet oradan nasıl çıktığını bize anlatırken sanki rüya anlatıyordu.

Köylü ve fakir isen vay haline hele bu devirde vay haline..

Emin G.

DÜZELTME

2 inci sahifedeki Bartın'dan [illegible] son cümlesi şöyle olacak [illegible]

... Bu hakları almak için [illegible] [illegible]

Dizgi, baskı
Bingöl Matbaası
Tel.2390 Zonguldak

Sahibi
Hüsamettin Güven

Sorumlu Müdür:
Ahmet Hamdi Dinler

28—Aralık—1967

Sayı: 5 Fiatı: 25 Kuruş

Yıllık Abone Fiatı 6 TL.